

og forfalsket til et Stemmekøbsdemagogi«. Ingen kunde have noget imod, at Spørgsmaalet om Forfatningen nu blev taget op til Drøftelse, men Tidspunktet syntes just ikke at være inde til »at afskaffe den Garanti for Mindretallet, som Landstinget i Øjeblikket frembyder«.

Under Diskussionen stillede Christmas Møller blandt andet det Spørgsmaal, om Regeringen vilde søge Landstinget afskaffet, hvis den fik Flertal i Tinget ved Valget i 1936. Herpaa svarede *Statsministeren* (F. F. Sp. 1865, jfr. 1861), at selvfølgelig skulde det Flertal, der eventuelt blev dannet ved et Nyvalg, ikke sidde til sene Tider og regere sammen med et Flertal i Folketinget; »det skal benyttes bl. a. til at afskaffe Landstinget og muligt foretage andre Ændringer i Forfatningen, som til den Tid vil være naturlige«.

*Folketingets Udvalg* havde et Samraad med Statsministeren angaaende det paatænkte *Revisionsudvalg*. Ministeren oplyste her, at Udvalgets *Opgave* skulde være »at sikre Lovforslagenes Overensstemmelse med anden Lovgivning, inden de forlader Rigsdagen«, og at man havde tænkt sig Udvalget *sammensat* af »to anerkendte Jurister udefra og en Embedsmand, formentlig fra Statsministeriet«. Naar Lovgivningen da drejede sig om særlige Emner, f. Eks. Banker, Byggevirksomhed, sociale Forhold o. s. fr., kunde Udvalget for hvert Tilfælde suppleres med en Nationaløkonom eller anden sagkyndig Repræsentant.

Ud over dette Samraad fandt der ikke Forhandling Sted i Udvalget, da Repræsentanterne for Venstre og Det konservative Folkeparti hverken ønskede en almindelig Forhandling eller Drøftelse af Enkeltheder.

*Flertallet (Socialdemokrater og Radikale Venstre)* anbefalede herefter uforandret Vedtagelse, idet det gav Udtryk for den Opfattelse, at Slutningen af forrige Rigsdagssamling og Forløbet af indeværende Rigsdagssamling skarpt havde belyst »Urimeligheden og Uforsvarligheden i den nuværende forfatningsmæssige Tilstand«. Utilfredsheden med Rigsdagen og med selve det parlamentariske og demokratiske System maatte efter Flertallets Anskuelse tilskrives »*Tokammersystemet*, der medfører, at vigtigt Lovgivningsarbejde paa Grund af politiske Modsætninger mellem de to Ting dels trækkes i Langdrag, dels forfuskes ved Nødvendigheden af at søge frem til politiske Forlig, der ikke tilfredsstiller nogen af Parterne«. Denne alvorlige Skavank ved Tokammersystemet var blevet stærkt fremhævet under de sidste Aars økonomiske Udvikling, der havde krævet Fremme af Lovgivningsarbejdet »uden unødige Forsinkelse og med tilstrækkelig Konsekvens, og Flertallet saa derfor sin principielle Op-